

Dziennik Urzędowy L 306

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Rocznik 64

31 sierpnia 2021

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

- ★ Nota dotycząca daty wejścia w życie Porozumienia w formie wymiany listów między Unią Europejską a Republiką Indonezji na podstawie art. XXVIII Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (GATT) 1994 dotyczącego zmiany koncesji w odniesieniu do wszystkich kontyngentów taryfowych znajdujących się na liście koncesyjnej UE CLXXV w następstwie wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej 1

DECYZJE

- ★ Decyzja Rady (UE) 2021/1345 z dnia 28 czerwca 2021 r. w sprawie upoważnienia do podjęcia negocjacji z Argentyną, Australią, Kanadą, Kostaryką, Indiami, Izraelem, Japonią, Nową Zelandią, Koreą Południową, Tunezją i ze Stanami Zjednoczonymi w celu zawarcia umów dotyczących handlu produktami ekologicznymi 2

ZALECENIA

- ★ Zalecenie Rady (UE) 2021/1346 z dnia 30 sierpnia 2021 r. zmieniające zalecenie Rady (UE) 2020/912 w sprawie tymczasowego ograniczenia innych niż niezbędne podróży do UE oraz ewentualnego zniesienia takiego ograniczenia 4

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

Nota dotycząca daty wejścia w życie Porozumienia w formie wymiany listów między Unią Europejską a Republiką Indonezji na podstawie art. XXVIII Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (GATT) 1994 dotyczącego zmiany koncesji w odniesieniu do wszystkich kontyngentów taryfowych znajdujących się na liście koncesyjnej UE CLXXV w następstwie wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej

Porozumienie w formie wymiany listów między Unią Europejską a Republiką Indonezji na podstawie art. XXVIII Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (GATT) 1994 dotyczące zmiany koncesji w odniesieniu do wszystkich kontyngentów taryfowych znajdujących się na liście koncesyjnej UE CLXXV w następstwie wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej ⁽¹⁾, podpisane w Brukseli w dniu 11 maja 2021 r., weszło w życie w dniu 20 sierpnia 2021 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 260 z 21.7.2021, s. 3.

DECYZJE

DECYZJA RADY (UE) 2021/1345

z dnia 28 czerwca 2021 r.

w sprawie upoważnienia do podjęcia negocjacji z Argentyną, Australią, Kanadą, Kostaryką, Indiami, Izraelem, Japonią, Nową Zelandią, Koreą Południową, Tunezją i ze Stanami Zjednoczonymi w celu zawarcia umów dotyczących handlu produktami ekologicznymi

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 ust. 4 akapit pierwszy, w związku z art. 218 ust. 3 i 4,

uwzględniając zalecenie Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/848 ⁽¹⁾ ustanawia możliwość przyznania dostępu do unijnego rynku produktom ekologicznym pochodzącym z państw trzecich, które na podstawie umowy handlowej uznano za posiadające system produkcji realizujący te same cele i stosujący te same zasady dzięki stosowaniu przepisów zapewniających taki sam poziom poświadczania zgodności co przepisy Unii.
- (2) Zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2018/848 uznanie państw trzecich do celów równoważności na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007 ⁽²⁾ wygaśnie w dniu 31 grudnia 2026 r. W związku z tym konieczne jest podjęcie negocjacji w celu zawarcia umów dotyczących handlu produktami ekologicznymi z niektórymi zainteresowanymi państwami trzecimi.
- (3) Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 834/2007 Komisja sporządziła wykaz uznanych krajów trzecich w załączniku III do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1235/2008 ⁽³⁾.
- (4) Handel produktami ekologicznymi między Unią a Szwajcarią jest objęty Umową między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską dotyczącą handlu produktami rolnymi ⁽⁴⁾ (zwaną dalej „umową ze Szwajcarią”). Szwajcaria została wymieniona w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 1235/2008 ze względu na przejrzystość. Umowa ze Szwajcarią ustanawia mechanizm aktualizacji umowy w przypadku zmian w przepisach ustawowych i wykonawczych jednej ze Stron. Nie jest zatem konieczne podjęcie negocjacji ze Szwajcarią.
- (5) Chile uznaje się za równoważne państwo trzecie na mocy Umowy między Unią Europejską a Republiką Chile w sprawie handlu produktami ekologicznymi ⁽⁵⁾ (zwaną dalej „umową z Chile”). Chile zostało wymienione w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 1235/2008 ze względu na przejrzystość. Umowa z Chile przewiduje możliwość dostosowania uznawania w przypadku zmian w przepisach ustawowych i wykonawczych jednej ze Stron. Nie jest zatem konieczne podjęcie negocjacji z Chile.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/848 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 834/2007 (Dz.U. L 150 z 14.6.2018, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 834/2007 z dnia 28 czerwca 2007 r. w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 2092/91 (Dz.U. L 189 z 20.7.2007, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1235/2008 z dnia 8 grudnia 2008 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007 w odniesieniu do ustaleń dotyczących przywozu produktów ekologicznych z krajów trzecich (Dz.U. L 334 z 12.12.2008, s. 25).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 114 z 30.4.2002, s. 132.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 331 z 14.12.2017, s. 4.

- (6) W Umowie o handlu i współpracy między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, z drugiej strony ⁽⁶⁾, ustanowiono wzajemne uznawanie równoważności obowiązujących przepisów ustawowych i wykonawczych dotyczących produktów ekologicznych i uznawanie systemów kontroli obu Stron umowy. Załącznik 14 do tej umowy dotyczący produktów ekologicznych stanowi, że z uwagi na ustaloną na 1 stycznia 2022 r. datę rozpoczęcia stosowania rozporządzenia (UE) 2018/848 każda ze Stron dokonuje ponownej oceny uznawania równoważności do dnia 31 grudnia 2023 r. Nie jest zatem konieczne podjęcie rokowań ze Zjednoczonym Królestwem.
- (7) Należy zatem podjąć negocjacje z Argentyną, Australią, Kanadą, Kostaryką, Indiami, Izraelem, Japonią, Nową Zelandią, Koreą Południową, Tunezją i Stanami Zjednoczonymi w celu zawarcia umów dotyczących handlu produktami ekologicznymi.
- (8) Aby umożliwić Unii utrzymywanie wzajemnych stosunków z państwami trzecimi w zakresie handlu produktami ekologicznymi, należy określić wytyczne negocjacyjne dotyczące umów umożliwiających Unii i zainteresowanemu państwu trzeciemu uznawanie równoważności norm produkcji ekologicznej i systemów kontroli w tym zakresie,

PRZYMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Komisja zostaje niniejszym upoważniona do podjęcia negocjacji z Argentyną, Australią, Kanadą, Kostaryką, Indiami, Izraelem, Japonią, Nową Zelandią, Koreą Południową, Tunezją i Stanami Zjednoczonymi w celu zawarcia umów dotyczących handlu produktami ekologicznymi.
2. Negocjacje są prowadzone na podstawie wytycznych negocjacyjnych Rady określonych w addendum do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Negocjacje prowadzone są w konsultacji ze Specjalnym Komitetem ds. Rolnictwa.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Komisji.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 28 czerwca 2021 r.

W imieniu Rady
M. do C. ANTUNES
Przewodniczący

⁽⁶⁾ Dz.U. L 149 z 30.4.2021, s. 10.

ZALECENIA

ZALECENIE RADY (UE) 2021/1346

z dnia 30 sierpnia 2021 r.

zmieniające zalecenie Rady (UE) 2020/912 w sprawie tymczasowego ograniczenia innych niż niezbędne podróży do UE oraz ewentualnego zniesienia takiego ograniczenia

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 77 ust. 2 lit. b) i e) i art. 292 zdanie pierwsze i drugie,

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) W dniu 30 czerwca 2020 r. Rada przyjęła zalecenie w sprawie tymczasowego ograniczenia innych niż niezbędne podróży do UE oraz ewentualnego zniesienia takiego ograniczenia ⁽¹⁾ („zalecenie Rady”).
- 2) Od tego czasu Rada przyjęła zalecenia: (UE) 2020/1052 ⁽²⁾, (UE) 2020/1144 ⁽³⁾, (UE) 2020/1186 ⁽⁴⁾, (UE) 2020/1551 ⁽⁵⁾, (UE) 2020/2169 ⁽⁶⁾, (UE) 2021/89 ⁽⁷⁾, (UE) 2021/132 ⁽⁸⁾, (UE) 2021/767 ⁽⁹⁾, (UE) 2021/892 ⁽¹⁰⁾, (UE) 2021/992 ⁽¹¹⁾, (UE) 2021/1085 ⁽¹²⁾ i (UE) 2021/1170 ⁽¹³⁾ zmieniające zalecenie Rady (UE) 2020/912 w sprawie tymczasowego ograniczenia innych niż niezbędne podróży do UE oraz ewentualnego zniesienia takiego ograniczenia.
- 3) W dniu 20 maja 2021 r. Rada przyjęła zalecenie 2021/816 zmieniające zalecenie Rady (UE) 2020/912 w sprawie tymczasowego ograniczenia innych niż niezbędne podróży do UE oraz ewentualnego zniesienia takiego ograniczenia ⁽¹⁴⁾ w celu aktualizacji kryteriów stosowanych na potrzeby dokonania oceny, czy podróż inna niż niezbędna z państw trzecich jest bezpieczna i czy należy na nią zezwolić.
- 4) Zalecenie Rady stanowi, że państwa członkowskie powinny w skoordynowany sposób stopniowo, począwszy od dnia 1 lipca 2020 r., znieść tymczasowe ograniczenie dotyczące innych niż niezbędne podróży do UE w odniesieniu do rezydentów państw trzecich wymienionych w załączniku I do zalecenia Rady. Co dwa tygodnie wykaz państw trzecich, o którym mowa w załączniku I, powinien podlegać przeglądowi i – stosownie do przypadku – ewentualnej aktualizacji, dokonywanych przez Radę w ścisłym porozumieniu z Komisją oraz ze stosownymi agencjami i służbami UE, po dokonaniu ogólnej oceny opartej na metodyce, kryteriach i informacjach, o których mowa w zaleceniu Rady.
- 5) Od tego czasu – w ścisłym porozumieniu z Komisją oraz ze stosownymi agencjami i służbami UE – toczą się w Radzie dyskusje na temat przeglądu wykazu państw trzecich zawartego w załączniku I do zalecenia Rady oraz z zastosowaniem kryteriów i metod określonych w zaleceniu Rady zmienionym zaleceniem 2021/816. W wyniku tych dyskusji należy zmienić wykaz państw trzecich zawarty w załączniku I. W szczególności z wykazu należy usunąć Czarnogórę, Izrael, Kosowo, Liban, Republikę Macedonii Północnej i Stany Zjednoczone Ameryki.

⁽¹⁾ Dz.U. L 208I z 1.7.2020, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 230 z 17.7.2020, s. 26.

⁽³⁾ Dz.U. L 248 z 31.7.2020, s. 26.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 261 z 11.8.2020, s. 83.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 354 z 26.10.2020, s. 19.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 431 z 21.12.2020, s. 75.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 33 z 29.1.2021, s. 1.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 41 z 4.2.2021, s. 1.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 165I z 11.5.2021, s. 66.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 198 z 4.6.2021, s. 1.

⁽¹¹⁾ Dz.U. L 221 z 21.6.2021, s. 12.

⁽¹²⁾ Dz.U. L 235 z 2.7.2021, s. 27.

⁽¹³⁾ Dz.U. L 255 z 16.7.2021, s. 3.

⁽¹⁴⁾ Dz.U. L 182 z 21.5.2021, s. 1.

- 6) Kontrola graniczna leży nie tylko w interesie państwa członkowskiego, na którego granicach zewnętrznych jest ona dokonywana, lecz także w interesie wszystkich państw członkowskich, które zniosły kontrolę na granicach wewnętrznych. Państwa członkowskie powinny zatem zapewnić koordynację środków podejmowanych na granicach zewnętrznych w celu zapewnienia dobrze funkcjonującej strefy Schengen. W tym celu, począwszy od dnia 30 sierpnia 2021 r., państwa członkowskie powinny w skoordynowany sposób kontynuować znoszenie tymczasowego ograniczenia dotyczącego innych niż niezbędne podróży do UE w odniesieniu do rezydentów państw trzecich, specjalnych regionów administracyjnych oraz innych jednostek i władz terytorialnych wymienionych w załączniku I do zalecenia Rady zmienionego niniejszym zaleceniem.
- 7) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego zalecenia, nie jest nim związana ani go nie stosuje. Ponieważ niniejsze zalecenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, zgodnie z art. 4 tego protokołu Dania – w terminie sześciu miesięcy po przyjęciu przez Radę niniejszego zalecenia – podejmuje decyzję, czy dokona jego transpozycji.
- 8) Niniejsze zalecenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Irlandii zgodnie z decyzją Rady 2002/192/WE ⁽¹⁵⁾; Irlandia nie uczestniczy w związku z tym w jego przyjęciu, nie jest nim związana ani go nie stosuje.
- 9) W odniesieniu do Islandii i Norwegii niniejsze zalecenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy zawartej przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącej włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, które wchodzą w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt A decyzji Rady 1999/437/WE ⁽¹⁶⁾.
- 10) W odniesieniu do Szwajcarii niniejsze zalecenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, które wchodzą w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt A decyzji 1999/437/WE ⁽¹⁷⁾ w związku z art. 3 decyzji Rady 2008/146/WE ⁽¹⁸⁾.
- 11) W odniesieniu do Liechtensteinu niniejsze zalecenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu o przystąpieniu Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, które wchodzą w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt A decyzji 1999/437/WE ⁽¹⁹⁾ w związku z art. 3 decyzji 2011/350/UE ⁽²⁰⁾,

⁽¹⁵⁾ Decyzja Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotycząca wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20.

⁽¹⁶⁾ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 31.

⁽¹⁷⁾ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 52.

⁽¹⁸⁾ Decyzja Rady 2008/146/WE z dnia 28 stycznia 2008 r. w sprawie zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia tego państwa we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 1).

⁽¹⁹⁾ Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 21.

⁽²⁰⁾ Decyzja Rady 2011/350/UE z dnia 7 marca 2011 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, odnoszącego się do zniesienia kontroli na granicach wewnętrznych i do przemieszczania się osób (Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 19).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ZALECENIE:

W zaleceniu Rady (UE) 2020/912, zmienionym zaleceniami (UE) 2020/1052, (UE) 2020/1144, (UE) 2020/1186, (UE) 2020/1551, (UE) 2020/2169, (UE) 2021/89, (UE) 2021/132, (UE) 2021/767, (UE) 2021/816, (UE) 2021/892, (UE) 2021/992, (UE) 2021/1185 i (UE) 2021/1170, w sprawie tymczasowego ograniczenia innych niż niezbędne podróży do UE oraz ewentualnego zniesienia takiego ograniczenia wprowadza się następujące zmiany:

1) pkt 1 akapit pierwszy zalecenia Rady otrzymuje brzmienie:

„1. Począwszy od dnia 30 sierpnia 2021 r. państwa członkowskie powinny w sposób skoordynowany stopniowo znosić tymczasowe ograniczenie dotyczące innych niż niezbędne podróży do UE w odniesieniu do rezydentów państw trzecich wymienionych w załączniku I.”;

2) załącznik I do zalecenia otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK I

Państwa trzecie, specjalne regiony administracyjne oraz inne jednostki i władze terytorialne, których rezydentów nie powinno dotyczyć tymczasowe ograniczenie na granicach zewnętrznych dotyczące innych niż niezbędne podróży do UE:

I. PAŃSTWA

1. ALBANIA
2. ARMENIA
3. AUSTRALIA
4. AZERBEJDŻAN
5. BOŚNIA I HERCEGOWINA
6. PAŃSTWO BRUNEI DARUSSALAM
7. KANADA
8. JAPONIA
9. JORDANIA
10. NOWA ZELANDIA
11. KATAR
12. REPUBLIKA MOŁDAWII
13. ARABIA SAUDYJSKA
14. SERBIA
15. SINGAPUR
16. KOREA POŁUDNIOWA
17. UKRAINA
18. CHINY (*)

II. SPECJALNE REGIONY ADMINISTRACYJNE CHIŃSKIEJ REPUBLIKI LUDOWEJ

Specjalny Region Administracyjny Hongkong

Specjalny Region Administracyjny Makau

III. JEDNOSTKI ORAZ WŁADZE TERYTORIALNE, KTÓRE NIE SĄ UZNAWANE ZA PAŃSTWA PRZEZ PRZYNAJMNIEJ JEDNO PAŃSTWO CZŁONKOWSKIE

Tajwan.

(*) Z zastrzeżeniem potwierdzenia zasady wzajemności.”

Sporządzono w Brukseli dnia 30 sierpnia 2021 r.

W imieniu Rady
G. DOVŽAN
Przewodniczący

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)